

Νεποτισμός και Γεροντισμός

Μέ τον όρο «Γεροντισμός» δέν έννοοῦμε τήν τάσι, πού ἔχει ἐμφανισθῆ τά τελευταῖα χρόνια καί ἀνυψώνει ρασοφόρους σέ «Γεροντάδες» μέ αὐθεντικό κῦρος! Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ὁ Γεροντισμός εἶναι θέμα μιᾶς ἄλλης συζητήσεως καί ἄλλης θεολογικῆς ἀναλύσεως. Ἄλλωστε ἄς μή παραβλέπουμε, ὅτι ἔχουμε καί εὐλαβεστάτους καί ἁγίους «Γέροντες».

Τό προκείμενο σχόλιο ἀφορᾷ στό «Γεροντισμό», πού ἀνυψώνει συνήθως σέ ἐπισκοπικούς θρόνους πρόσωπα, κυρίως διότι τά πρόσωπα αὐτά προωθοῦνται ἀπό ἰσχυρό «γέροντα», δηλαδή, ἀπό δεσπότη, πού διαθέτει μεγάλη δύναμι ἐπιρροῆς στούς ἐκλέκτορες.

• Τήν ὥρα πού γράφεται τό παρόν δέν ἔχει γίνει ἡ ἐκλογή τῶν νέων Μητροπολιτῶν, πού θά διαποιμάνουν τό λαό τῆς **Καλαμπάκας** καί τῆς **Καβάλας**. Εὐχόμαστε καί οἱ δύο πού θά ἐκλεγοῦν νά ἐμφοροῦνται ἀπό πνεῦμα ἀποστολικοῦ ζήλου, νά εἶναι ἐργάτες τοῦ Θεοῦ «πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καί σοφίας».

Ἐπομένως δέν κρίνουμε τά δύο πρόσωπα, πού θά ἐκλεγοῦν. Ἐπισημαίνουμε ἀπλῶς τόν τρόπο προβολῆς τῆς ὑποψηφιότητάς τους.

• Εἶναι κοινό μυστικό, ὅτι τίς περισσότερες φορές μιᾶς ἐκλογῆς προηγοῦνται «**παρασκήνια**», «μαγειρέματα», ἐπισκέψεις, τηλεφωνήματα, ὑποσχέσεις κ.λπ. Ἀπό ὅσα ὅμως γνωρίζουμε, γιά πρώτη φορά ἐπίσημα ἐκκλησιαστικά χεῖλη ὠνομάτισαν δύο κληρικούς, πού προορίζονται γιά τίς κενές Μητροπόλεις.

• Μπορεῖ καί οἱ δύο νά εἶναι οἱ πιό ἄξιοι. Καί τό εὐχόμαστε. Ἀλλά γιατί νά προκαταλαμβάνεται τό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας; Γιατί νά περιθωριοποιῆται ἡ **χάρις** τοῦ Θεοῦ καί τό **χρῖσμα** τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Γιατί νά παρακάμπτεται ὁ τρόπος ἐκλογῆς διακόνων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου, ὅπως τόν βλέπουμε στήν Καινή Διαθήκη; Νά θυμίσουμε τόν τρόπο τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀποστόλου **Ματθία**; Πῶς «συγκατεψηφίσθη μετά τῶν δώδεκα ἀποστόλων»; (Πράξ. α' 24-26). Νά θυμίσουμε τόν τρόπο τῆς ἐκλογῆς τῶν **ἑπτὰ διακόνων**; (Πράξ. στ' 2-6). Νά θυμίσουμε τόν τρόπο, πού ἐπιλέχθηκαν ὁ **Παῦλος** καί ὁ **Βαρνάβας**; (Πράξ. ιγ' 2-3).

• Ὁ ἀρχηγός τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως **κ. Κυρ. Μητσοτάκης** ἀπέρριψε τήν ὑποψηφιότητα (ὡς βουλευτοῦ) ἑνός στελέχους τοῦ κόμματός του, διότι προβλήθηκε ἀπό τόν πατέρα του (ἤδη βουλευτή). Θεωρήθηκε νεποτισμός. Ἄν στήν πολιτική ἄρχισε νά καταδικάζεται ὁ νεποτισμός ὡς τρόπος ἐκλογῆς βουλευτῶν, εἶναι καιρός νά ἀπορριφθῆ ὁ «νεποτισμός» καί ὁ «γεροντισμός» ὡς τρόπος ἐκλογῆς ἐπισκόπων.

• Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον χειροτονεῖ βεβαίως, ἀλλά δέν ἐκλέγει «πάντας». Καί σάν νά... παραπονῆται: «**Μέ ἐπικαλεῖσθε στίς ἀρχιερατικές (καί ἱερατικές) ἐκλογές, ἀλλά μοῦ δένετε τά χέρα καί δέν μέ ἀφήνετε νά ρίψω τή δική μου ψήφο στήν κάλπη!**»

Ταῦτα γράφουμε ἀνεξαρτήτως βεβαίως τοῦ ποιοί θά ἐκλεγοῦν. Εὐχόμαστε νά εἶναι οἱ **ἄξ(γ)ιοι**.